

Sygn. akt VIII U 1346/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2019 r. w Gliwicach

sprawy W. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 lipca 2017 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. S. prawo do przeliczenia emerytury na podstawie artykułu 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, począwszy od 1 lipca 2017 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego W. S. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1346/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 lipca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu W. S. ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków tego przepisu, gdyż nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na podstawie 20 lat kalendarzowych, w których ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu, był niższy niż 250%.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy. Jednocześnie wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyliczania rent i emerytur na okoliczność odtworzenia wynagrodzeń ubezpieczonego w latach 1971 – 1979. W uzasadnieniu podniósł, że nie może on ponosić ujemnych

konsekwencji obowiązujących w latach minionych przepisów pozwalających na nie przechowywanie dokumentów dotyczących uzyskiwanych zarobków i wynikających z tego składek na ubezpieczenia społeczne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. S. urodził się (...)

Decyzją z 14 stycznia 1997r. przyznano ubezpieczonemu emeryturę górniczą od(...) Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 7 lat, tj. od stycznia 1983r. do grudnia 1989r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 311,86%, i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po nabyciu prawa do emerytury kontynuował zatrudnienie w KWK (...) w K. do 6 lipca 1997r.

W dniu 3 lipca 2017r. ubezpieczony wniósł o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalno – rentowej. Do wniosku załączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na drukach Rp-7 za lata 2006-2008 i 2010 wystawione 25 maja 2017r. przez (...) S.C. w K..

Zaskarżoną decyzją z 18 lipca 2017r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Obliczony przez organ rentowy z 20 najkorzystniejszych lat: 1980 – 1997, 2006 – 2008 i 2010, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 229,70%. Z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wysokość wynagrodzeń za lata sprzed 1980r. nie zostały one uwzględnione.

Sąd ustalił, iż w okresie od 21 czerwca 1971r. do 6 lipca 1997r. ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) w K.. Przez pierwsze 3 miesiące pracował jako elektryk na powierzchni. W okresie od 27 sierpnia 1971r. do 11 lipca 1972r. zajmował stanowisko młodszego elektryka pod ziemią, od 12 lipca 1972r. do 31 grudnia 1976r. elektryka pod ziemią, a od 1 stycznia 1977r. do 30 listopada 1986r. elektromechanika pod ziemią. W okresie od 1 grudnia 1986r. do 31 grudnia 1989r. pracował jako dozorca oddziału urządzeń elektrycznych pod ziemią, a od 1 stycznia 1990r. do 6 lipca 1997r. jako sztygar zmianowy oddziału urządzeń elektrycznych pod ziemią. Do 1986r. wykonywał pracę w oddziale wydobywczym.

Po pierwszych trzech miesiącach pracy pod ziemią, w latach 1971 – 1979, ubezpieczony pracował na nocki, co było podyktowane nauką w technikum (1973 – 1977) i rozpoczęciem studiów (przerwanych po kilku miesiącach).

Sąd ustalił, iż nie zachowała się dokumentacja płacowa sprzed roku 1980.

Ubezpieczony ożenił się (...)

Na podstawie opinii biegłego z zakresu rent i emerytur Z. T. z 28 lipca 2018r. (k.21-49) Sąd ustalił, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przekracza 250%.

Biegły Z. T. odtworzył miesięczne kwoty wynagrodzeń ubezpieczonego stanowiące podstawę wymiaru świadczenia za lata 1971 – 1979. Biegły w wyliczanych wynagrodzeniach ujął jedynie pewne składniki wynagrodzenia, czyli takie, które bezwzględnie przysługiwały ubezpieczonemu, biorąc pod uwagę akta osobowe, akta rentowe oraz przepisy branżowe w górnictwie oraz dodatki za pracę w porze nocnej.

Do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS w najkorzystniejszej wersji, tj. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z uwzględnieniem części zarobków przypadających po przyznaniu świadczenia, biegły Z. T. ujął najlepsze

20 lat z całego okresu zatrudnienia, tj. 1977-1978 i 1980-1997, a jako okres po przyznaniu świadczenia uwzględniono zarobki z okresu od 5 maja 1997r. do 6 lipca 1997r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony przez biegłego Z. T. wyniósł 254,38%.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...), opinię biegłego ds. emerytur i rent Z. T. z 28 lipca 2018r. (k.21-49) oraz wyjaśnienia ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z 12 stycznia 2018r. m. 2.47 i n. k.16).

Sąd ocenił zebrany materiał dowodowy jako kompletny i spójny, a poprzez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Odwołujący nie kwestionował opinii biegłych.

(...) Oddział w Z. w piśmie z 2 października 2018r., odnosząc się do opinii biegłego Z. T., wskazywał jedynie, że brak jest dokumentów potwierdzających otrzymywanie przez odwołującego dodatków za pracę w porze nocnej w spornym okresie, zatem brak jest podstaw do ich uwzględniania przy wyliczaniu wynagrodzeń i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Organ rentowy nie kwestionował opinii biegłego pod względem rachunkowym.

W ocenie Sądu twierdzenia odwołującego, iż w spornym okresie pracował na nocne zmiany są wiarygodne, albowiem w tym czasie pobierał naukę w technikum oraz rozpoczął studia. W związku z tym należało uwzględnić dodatki za pracę w porze nocnej, co też uczynił biegły w przedmiotowej opinii, która została sporządzana w sposób szczegółowy i wyczerpujący, a konkluzje w niej zawarte są konkretne i przekonujące.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że ubezpieczony od 1997r. jest uprawniony do emerytury górniczej obliczonej w oparciu o wynagrodzenie z 7 lat z okresu od stycznia 1983r. do grudnia 1989r., gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 311,86% i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Przedmiotem sporu jest wysokość emerytury ubezpieczonego. Ubezpieczony złożył w dniu 3 lipca 2017r. wniosek o ponowne przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a. ustawy o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i zaskarżoną decyzją z 18 lipca 2017r. ZUS odmówił mu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na tej podstawie, gdyż nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Sąd wskazuje, iż ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono z dniem 1 maja 2015r. zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodając m.in. art. 110a.

Zgodnie z treścią art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Zgodnie z ust. 2 ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Należy podkreślić, że art. 110a znajduje zastosowanie do przeliczenia emerytur przyznanych na starych zasadach, tj. obliczonych w myśl art. 53 ustawy emerytalno-rentowej, gdzie bezpośredni wpływ na wysokość świadczenia ma kwota bazowa oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Bezspornie ubezpieczony pobiera emeryturę obliczoną na starych zasadach. Ponadto po uzyskaniu prawa do emerytury kontynuował zatrudnienie i wskazał podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne przypadającą w części po przyznaniu świadczenia, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Ostatecznie bowiem, obliczony przez biegłego Z. T. w toku postępowania sądowego – w tym na podstawie dokumentacji osobowej ubezpieczonego – wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu zatrudnienia i przypadających w części po przyznaniu emerytury, tj. 1977-1978 i 1980-1997, przekroczył 250%.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom odwołującego, że w spornym okresie pracował na nocne zmiany, ponieważ w tym czasie uczył się w technikum oraz rozpoczął studia – twierdzenia te są wiarygodne i logiczne. Stąd też – wbrew twierdzeniom organu rentowego – należało uwzględnić przy wyliczaniu wynagrodzeń w spornym okresie i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru dodatki za pracę w porze nocnej.

Sąd w całości podzielił wnioski biegłego Z. T., albowiem sporządzona przez niego opinia jest precyzyjna, szczegółowo umotywowana, zaś biegły do odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w KWK (...) z lat 1971 – 1979 przyjął składniki wynagrodzenia wynikające z akt osobowych, akt emerytalnych ubezpieczonego oraz przepisów branżowych w górnictwie. Biegły w wyliczanych wynagrodzeniach ujął jedynie pewne składniki wynagrodzenia, czyli takie, które bezwzględnie przysługiwały ubezpieczonemu oraz dodatki za pracę w porze nocnej – zgodnie z zaleceniem Sądu. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony przez biegłego wyniósł 254,38%.

Należy również podkreślić, że organ rentowy nie kwestionował opinii biegłego Z. T. pod kątem rzetelności obliczeń.

Art. 110a ustawy, znajdzie zatem zastosowanie do ubezpieczonego, który spełnił wymagane w nim przesłanki.

Mając na uwadze powyższe, Sąd – na mocy (...) § 2 k.p.c. – zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury przy zastosowaniu art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, począwszy od 1 lipca 2017r.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804).

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

(...)